

זיסמן, אהרוני, גייר
עורכי-דין
04-12-2007
נתקבל

תאריך: 02 דצמבר 2007
כ"ב כסלו תשס"ח
טל': 03-5218428
פקס': 03-5216569
סימוכין: 16\212\2007

לכבוד
עו"ד תומר רייף ועו"ד תום אפלשטיין
זיסמן, אהרוני, גייר & עדי קפלן ושות' – עורכי דין
"בית ציון", שד' רוטשילד 41-45
תל אביב 65784

שלום רב,

הנדון: חניית נכים בעיר תל אביב-יפו
מכתבכם לראש העירייה מיום 16.9.07

במענה למכתבכם שבסימוכין, הריני להשיבכם כדלקמן:

1. מדיניות העירייה בדבר רישום הודעות תשלום קנס וגרירת רכבי נכים ממדרכות העיר נעשית על פי דין ובהתאם להוראותיו.
2. הווה ידוע לכם, כי הזכות שניתנה לנכים בחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993 (להלן: "החוק"), איננה זכות מוחלטת והיא כפופה להתקיימותם של התנאים המצטברים המפורטים בסעיף 3, ובכלל זה:
 - "(1) שבסמוך למקום אין מקום חניה מוסדר לנכים או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;
 - (2) שבסמוך למקום לא מצוי מקום אחר שהחניה בו מותרת או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה;
 - (3) שהחניה נעשית באופן שאין בה סיכון לעוברי דרך ואין היא מונעת מעבר חופשי להולכי רגל, לעגלות ילדים או לעגלות נכים;
 - (4) שהחניה אינה גורמת להפרעה ממשית לתנועה".
3. בהקשר זה קבע בית המשפט העליון ברע"פ 7156/03 יהודה פוקס נ' מ"י (דינים ועוד, כרך סד, עמ' 975), כי משהודה הנכה שהחנה את רכבו במקום שאין החניה מותרת בו (ובענייננו - על המדרכה), על כתפיו מוטל הנטל להוכיח, כי נתקיימו ארבעת התנאים הקבועים בחוק, אשר רק בהתקיימם ושאין היה להחנות את רכבו במקום שאין החניה מותרת בו.
4. עיננו הרואות, כי לא די בכך שבהחנותו את רכבו על המדרכה, השאיר הנכה מעבר חופשי כמצוות סעיף (3) לחוק. שומה עליו להוכיח, בין היתר, כי בשעה בה החנה את רכבו לא נמצא בסמוך מקום אחר שהחניה בו מותרת או שהוא לא היה פנוי בזמן החניה, כאמור בסעיף (2) לחוק.

5. על אף האמור, הגיעו הדברים בתל אביב-יפו לכדי כך שנכים מחנים את רכבם על המדרכות **ללא כל הצדקה נראית לעין**. כך, למשל, ניתן למצוא רכבי נכים החונים על מדרכות שעה שבמרחק קצר ממקום החניה נמצא חניון ציבורי.
6. כיוון שכך, החליטה העירייה לטפל בתופעה ההולכת וגוברת, אשר מעבר להיותה נוגדת את החוק, יש בה משום הפרה של האיזון העדין בין זכויותיהם הלגיטימיות של הנכים לבין האינטרס של הציבור בכללותו.
7. תמוהה בעיניי טענתכם בעניין העדרה של אכיפה כנגד נכים המצויידיים בתג "עגלה" (להבדיל מתג "משולשי"), ברם מאחר שהטענה הועלתה אחיחס גם אליה. אכן, האכיפה אינה מכוונת כלפי נכים המרותקים לכסאות גלגלים. עמדתנו היא, כי באיזון המוזכר לעיל שבין זכות הציבור להלך בצורה חופשית על המדרכה לבין מגבלות התנועה של הנכה, ראוי, כי זכות הציבור תיסוג **אוטומטית** רק אם מדובר בנכה המרותק לכסא גלגלים, אשר נכותו קשה וברורה. ביטוייה של אבחנה זו בא לידי ביטוי בעצם קיומו של תג מיוחד, שמונפק לנכים המרותקים לגלגלים, השונה מזה של שאר אוכלוסיית הנכים.
8. ככל שטענותיכם מבוססות על כתבות עיתונאיות ו/או ציטוטים חלקיים משידורי רדיו, הרי שאינני מוצאת לנכון להתייחס אליהן. מוטב היה, כי מרשתכם תקיים ערוץ הידברות ישיר וענייני עם הגורמים הרלוונטיים בעירייה, אשר נכונים להקשיב ולשקול כל טענה ו/או בקשה בעניין חשוב זה, לרבות בחינת האפשרות להוסיף מקומות חניה לנכים כמפורט בסעיף 26 למכתבכם.
9. לאור האמור לעיל, הריני להודיעכם, כי אין בכוונתנו לבטל את ההחלטה על רישום הודעות תשלום קנס וגרירת רכבי נכים החונים על המדרכה, ולצערנו, קריאתכם לעשות כן איננה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק.

בכבוד רב,

איילת וינר, עו"ד
עוזרת היועץ המשפטי

העתקים:

- ח"כ רן כהן – יו"ר השדולה למען אנשים עם מוגבלות
- ד"ר משה טיומקין – חבר מועצת העירייה
- מנחם לייבה – מנכ"ל העירייה
- עוזי סלמן – היועץ המשפטי
- רובי זלוף – סמנכ"ל תפעול
- יואב ירדני – מנהל אגף הפיקוח
- אברהם פרץ – מנהל אגף החניה
- דפנה הראל – מנהלת פניות הציבור
- מאור בנימיני – עוזר בכיר לראש העירייה